

1 ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליהם שמן
 ויח נק כתיב למאור להעלות נר תמיד: באהל מועד מחוץ לפרכת כא
 אשר על העדות יצרך אתו אהרן ובניו מערב עד בקר לפני יהוה
 חקת עולם לדרתם מאת בני ישראל: ואתה הקרב אכח
 אליהם את אהרן ואת בניו ואתו מתוך בני ישראל לכהנול
 אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן: ועשית בגדי קדש
 לאהרן אחיו לכבוד ולתפארת: פרה גז

5 מים מיד יהוה לו להקביה שנאמר ה' ארוננו
 מה אריר שמך וגו' ואילו חנה הודך על
 השמים לא כחוב מיד כל אחד ואחד נעשה
 מלו אודה ומסר לו דבר שנאמר עליות
 למרום שביח שכי לקחת מתנות באדם
 בשכר שקראוך אדם לקחת מתנות אף
 מלאך המות מסר לו דבר שנאמר וייתן את
 הקצרות ויכפר על העם ואומר ועמוד בין
 המתים ובין החיים וגו' אי לאו דאמר ליה
 מי הוה ידע: מא' אמת

2 א וידבר יהוה אלי משה לאמר: צו את בני ישראל ויקחו אליהם שמן
 ויח נק כתיב למאור להעלות נר תמיד: מחוץ לפרכת העדות באהל
 מועד יצרך אתו אהרן מערב עד בקר לפני יהוה תמיד חקת עולם
 לדרתם: על המנורה תהלה יצרך את הנרות לפני יהוה
 תמיד:

3 כה א ב וידבר יהוה אלי משה לאמר: דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה
 מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי: ואת התרומה
 אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת: ויתקלת וארזמן וחולעת שניושש
 ויעים: ועלת אליהם מאדמים ועלת תחשים וצצי שטים: שמן למאור
 בשמים לשמן המשחה ולקטרת השמים: אכני שהם ואבני מלאים
 לאפר ולחשן: ועשו לי מקדש וקבית בתוכם: ככל אשר אני
 מראה אותך את סכניית המשכן ואת סכניית כלכליו וכן
 תעשו: פרה גז

3 ועשית מזבח מקטר קטרת עצי שטים תעשה אתו: אמה ארכו ואמה א
 רחבו רבוע יהיה ואמתים קמתו ממנו קרנתיו: וצפית אתו זהב טהור
 את יגו ואת קירתיו סביב ואת קרנתיו ועשית לו נר זהב סביב: ושתל
 טבעת זהב תעשה לו מתחת לנרו על שתי צלעותיו תעשה על שני
 צדיו והיה לבתים לבדים לשאת אתו בהמה: ועשית את הכדים
 עצי שטים וצפית אתם זהב: ונתתה אתו לפני הפרכת אשר על ארן
 העדת לפני הפרכת אשר על העדות אשר אועד לך שמה: והקטיר
 עליו אהרן קטרת טמים בבקר בבקר בדיטכו את הנרות קטרנה:
 ובהעלת אהרן את הנרות בין הערבים יקטיבה קטרת תמיד לפני
 יהוה לדרתם: לא תעלו עליו קטרת נרה ועלה ומנחה ונסך לא
 חסכו עליו: וכפר אהרן על קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת
 הכפרים אחת בשנה יכפר עליו לדרתם קדש קדשים הוא
 ליהוה: פרה גז

7 ועשית מקסה לאהל ערת אילים מאדמים ומקסה ערת תחשים יי
 קלמעלה: פרה גז

8 רשכיל אכר היה רים תחש שהיה כימי
 משה בריה בפני עצמה היה ולא הכריעו כה
 חכמים אם מין היה הוא אם מין בדמה הוא
 וקרן ארז היתה לו במצור ולפי שעה
 נורמן לו למשה ועשה סמט משכן ונגנו
 כרקאכר קרן ארת היתה לו במצור שים
 טהור היה דאיר יהודה שור שהקריב ארם
 הראשון קרן ארת היתה לו במצור שנאמר
 ויחטיב לה משור פר מקרין מפרים פרה גז

פרה גז

9 ל (א) ועשית מזבח מקטר קטרת, הנה מזבח הקטרת מן הכלים
 הפנימיים, היה ראוי שיוזכרו עם השולחן והמנורה שהוא מונח
 עמהם² וכן הזכירם במעשה בפרשת ויקהל³, אבל הטעם
 להזכירם כאן אחר המשכן וכל כליו והקרבות, בעבור שאמר
 בחשלוה הכל ונקדש בכבודי (לעיל כט מג), ושכנחי בתוך בני
 ישראל (שם מה), אמר כי עוד יחייב להם שיעשו מזבח מקטר
 קטרת להקטיר לכבוד ה'⁴ והנה רז שנמסר למשה רבינו שהקטרת
 עוצרת המגפה⁵, כי הקטרת במדת הדין שנאמר ישימו קטורה
 באפך (דברים לג י), מן וחרה אפי (שם לא יז), והוא מה שאמר
 בקטרת זרה ועל פני כל העם אכבו (ויקרא יג), שידעו כבודי כי
 לא ישא לפשעכם (לעיל כג כא), ויזהרו בכבודי, ולכך אמר כאן
 ונתת אותו לפני הפרכת אשר על ארון העדות לפני הכפורת אשר
 על העדות אשר אועד לך שמה (פסוק ז), כי מה צורך להאריך
 בכל אלה ולא אמר ונתת אותו לפני ארון העדות כאהל מועד
 כאשר אמר בפרשת ויקהל⁶, אבל הוא להורות על ענינו.

9 חחשים, מין
 חיה¹⁰, ולא היתה אלא לשעה¹¹, והרבה גוונים היו לה¹², לכך
 מתורגם: ססגונא, שישו ומתפאר בגוונים שלו.
 פרה גז

10 ויעש יהוה אלהים לאדם כה
 ולאשתו כתנות עור וכלבשם:
 ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע כב
 ועתה ופוי ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעולם:
 וישלחהו יהוה אלהים מגן עדן לעבד את האדמה אשר לקח משם: כב
 ויגדש את האדם וישכן מקדם לגן עדן את הכרבים ואת להט¹³
 החרב המחפכת לשמר את דרך עץ החיים:
 פרה גז

10 ויעש יהוה אלהים לאדם כה
 ולאשתו כתנות עור וכלבשם:
 ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע כב
 ועתה ופוי ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעולם:
 וישלחהו יהוה אלהים מגן עדן לעבד את האדמה אשר לקח משם: כב
 ויגדש את האדם וישכן מקדם לגן עדן את הכרבים ואת להט¹³
 החרב המחפכת לשמר את דרך עץ החיים:
 פרה גז

אמר ר"י ככלו פשתן
הדקים הבאים כבית
שאן, כתנות עור שהן דבוקים לעור. ר' אלעזר
אמר אינואה. רבי איבו אמר אנגויה. ריב"ז אמר
לגאי. ריב"ז אמר סוסרטון. רשב"י אמר גלא
קסיגון, ובהם היו בכורות משתמשים. רשב"ג אמר
צמר נבלים וצמר ארנבים היו, כתנות עור כתנות
שהן באין סעור.

15

מזן השמחה שישמח אדם
בעשיית המצוה ובאהבת האל שצוה בהן. עבודה גדולה
היא. וכל המונע עצמו משמחה זו ראוי להפרע ממנו
שנאמר תחת אשר לא עבדת את ה' אלהיך בשמחה
וכסוב ללב.
מנצח
מנצח

16

ד"ש ר'
סימאי "בשעה שהקיימו ישראל נעשה
לנשמע כאו ששים ריבוא של מלאכי הישרת
לכל אחד ואחד מישראל קשרו לו שני
כתרים אחד כנגד נעשה ואחד כנגד נשמע
וכיון שהצאו ישראל ירדו מאה ועשרים
ריבוא מלאכי חבלה ופירקום שנאמר
ויתנצלו בני ישראל את עדים מרד חורב
א"ר המא בר' הניא בחורב טענו בחורב
פרק בחורב טענו כראמך בחורב פרק
דכתיב ויתנצלו בני ישראל ונ' א"ר יורצן
וכולן זכה משה ונטלן דסמך ליה ומשה
יקח את האהל אבר ר"ל עתיד הקבי"ה
דשי"ל החורין לנו שנאמר ופרווי ה' ישכון וכאו
ציון ברנה ושמחה עולם על ראשם שמחה
שמעולם על ראשם.

12

ירובלמי שנת פ' נמכה מדליקין
עוהות תהמים ר"ז לומר גלה קכוונן עכ"ל :

ע
נ

13

אמר רב יהודה בריה דרב
שמאל בר שילה משמיה דרב בשם שמשנכנס א
ממעמין בשמחה כך משנכנס אדר מרבין בש
מ

17

מנצח

הגה (ג) [ג] שרמי ה' לנגדי חמיד

מנצח

18

ונו לכ משחה (ג) חמיד (הג"מ נכס סמ"ק) :

מנצח

19

וכאו עליך גליהקללות האלה ירד פוך והש
השמך כ"לא שמעת בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו
והי קה לאות ולמופת וברצך עד עולם: הו
כח לא עבדת את יהוה אלהיך בשמחה ובקטוב לבב מרב כל
מ

ויעש ה' אלהים לאדם ולאשתו כתנות
עור וילבישם. כבתורתו של ר"ם מצאו כרוב כתנות אור

מנצח

20

דחניא רבי יוסי אומר לא קיבלו
שאל את החורה אלא כדי שלא יהא מלאך המות שולט בהן שנאמר
אני אמרתי אלהים אתם ובני עלין כלכם חבלתם מעשיכם אבן באדם המתוך
מ

22

(יא) ונתתי משכני בתוכם, תשרה שכינתי בתוכם בכל מקום
שתהיו, כמו שיער קודם העגל באמרו "בכל המקום אשר אזכיר
את שמי אבא אליך" (שמות כ כא).

מנצח

ונתתי משכני בתוכם ולא יתנצל י'
נפשי אתכם: והתהלכת בתוכם והייתי לכם לאלהים ואתם י'
תהיו לי לעם: אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ י'
מצרים מהיית לכם עבדים ואקבר מטת עלכם ואולך אתכם
קוקמיות:

מנצח

23

את כגדו עשו בנה הגדל החמדת כלהון חסרים שאין עשו ראוי
לא לגדולה ולא לכגדים אלו ואלה הכגדים הכתנת שעשה הקבי"ה לאדם ולאשתו כששת ימי כראשית שנאמר בה
ויעש ה' אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם וזה עוברת בירושה אצל השלמים (הצדיקים) והיתה עם נח
בתיבה והנחילה לחם וחס לכוש וכוש לנמרוד שנאמר וכוש ירד את נמרוד ולקח עשו ממנו בעל כרחו אמרו שהוא
הרג את נמרוד ולקחה מעליו והלבישה אותו רבקה ליעקב והיא כתנת הפסים שנתן, יעקב ליוסף שנאמר ועשה לו
כתנת פסים.

ומרדכי ידע את כל אשר נעשה ויקרע אד
 מרדכי את בגדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוך העיר ויצעק וצקה
 גדלה ומרה: ויבוא עד לפני שער המלך כי אין לבוא אל שער
 המלך בלבוש שק: ובכל מדינה ומדינה מקום אשר דבר המלך
 ודמו מניע אבל גדול ליהודים וצום ובכי ומספר שק ואפר יצע
 לרבים: ותבואנה נערות אסתר וסריסיה ויגידו לה ותתחלחל
 המלכה מאד ותשלח בגדים להלביש את מרדכי ולהסיר שקו מעליו
 ולא קבל:

מגילת אסתר

ויקרא מלפני המלך
 בלבוש מלכות חבלת וחור ועטרת והב גדולה ומקרה בוז וארומן
 והעיר שושן צהלה ושמחה: ליהודים היתה אורה ושמחה וששון וקר:

(25)

מראני את יהושע הכהן הגדול עמד לפני
 מלאך יהוה והשטן עמד עלי ימינו לשטנו: ויאמר יהוה אלי השטן
 יגער יהוה בך השטן ויגער יהוה בך הבחור בירושלם הלוא זה אוד
 מצל מאש: ויהושע היה לבש בגדים צואים ועמד לפני המלאך:
 ויגער ויאמר אלי העמדים לפניו לאמר הסירו הבגדים הצואים
 מעליו ויאמר אליו ראה העברתי מעלי עונה ויהלבש אתה
 מחלצות: ויאמר ושימו צניף טהור על ראשו ושימו הצניף הטהור
 על ראשו וילבשו בגדים ומלאך יהוה עמד: וישב המלאך
 הדבר בי ויעירני פאיש אשר יעור משנתו: ויאמר אלי מה אתה
 ראה ויאמר ראיתי והנה מגורת ויהב כלה וגלה על ראשה ושבעה
 נרותיה עליה שבעה ושבעה מוצקות לנרות אשר על ראשה: ושנים
 ויתים עליה אחד מימין הגלה ואחד על שמאלה: ואען ויאמר אל
 המלאך הדבר בי לאמר מה אלה אדני: וישן המלאך הדבר בי
 ויאמר אלי הלוא ידעת מה תמה אלה ויאמר לא אדני: וישן ויאמר
 אלי לאמר זה דבר יהוה אל זרפבל לאמר לא בחיל ולא בכח
 כי אס ברוחי אמר יהוה צבאות:

ואמר

ברית נחת ארצה אתכם בהוציאתי מ
 אתכם מן העמים וקבצתי אתכם מן הארצות אשר נפצתם בם
 ונקדשתי בכם לעיני הגוים: וידעתם כי אני יהוה בהוציאתי אתכם מ
 ארץ מצרים אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אותה
 לאבותיכם:

(מא) צריח ניחוח. צענור הבנת ריח סקטורה סנאס לנחת רוח אס
 מרזח לכס וסס יכיס צומן טאוליא אחס מן סעמס וכו':

בפסוק לכולם נחן לאיש חליפות שמלות כי נחן כי
 חמש חליפות שמלות כו'. והכנין הוא כי
 הפנימיות לעולם אחר הכל המלבוש מחלף כפי
 מדרגות האדם עולה ויורד כמש פושטת טרה
 ולבשח לורה. ובודאי ההועלת שבה פיי הגלגל הוא
 מיקון המלבוש. לכן ביניהם מלרים כחוב כלי כסף
 וכלי זהב ושמלות חביב מן הכל ע"ש ברש"י דברי
 חז"ל. ויוסף נחן להם זה הדרך איך זכלו להחלש
 בכל אלה לבושים שונים כמו שהדחה להם יוסף שלא
 הכירוהו אס כי הי' שומר בלדקו. וויס חז"ל שרמו
 לכנימין שלא ממנו מרדכי שלא חלפני המלך בה'
 לבושים כו'. כי בימי אכהר הי' הסחרת פנים ביזמר
 ומרדכי מיקן הי' מיני לבושים הנ"ל

מגילת אסתר
 פסוק 27